

CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE

SUPREME COURT
OF JUSTICE

Nr. 111
Din 07 aprilie 2025

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. A. Lăpușeanu, 28

Pe rolul Curții Supreme de Justiție se află cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de Liudmila Bratan împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Evghenii Becu, în interesele Liudmilei Bratan, a solicitat prin cerere ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.191, alin. (5), lit. a) din Codul administrativ.

Anexă:

1. Sesizarea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.
2. Încheierea din data de 04 aprilie 2025 a Curții Supreme de Justiție.

Președinte interimar
al Curții Supreme de Justiție

Stela Procopciuc

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

Avocatul Evghenii Becu

A.3. Instanța de judecată

1. Curtea Supremă de Justiție

2. Colegiul Civil Comercial și de Contencios Administrativ

4. Mun. Chișinău, str. Petru Rareș 18

5. Tel: 022 218 768;

Email: colegiul.civil@csj.md

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

În procedura Curții Supreme de Justiție se află pe rol cererea de chemare în judecată în procedura de contencios administrativ L.Bratan către Consiliul Superior al Procurorilor, privind anularea actului administrativ individual defavorabil, și anume Hotărârea CSP-ului din 22 septembrie 2022 prin care reclamanta a fost sancționată disciplinar.

Cu întâietate ținem să comunicăm Înaltei Curți, că inițial, cauza de contencios administrativ intentată la 7 decembrie 2022 a fost depusă după competență la Curtea de Apel Chișinău, însă, deoarece până la data de 01 septembrie 2023 (în care au fost operate modificări ale Codului Administrativ), de către Curtea de Apel Chișinău nu a fost stabilită nici o ședință de judecată pe marginea acțiunii de contencios administrativ, aceasta din urmă a fost transmisă după competență Curții Supreme de Justiție ca instanță de fond, pentru examinarea cauzei.

Potrivit **art.191 alin.(5) lit.a) Cod Administrativ al RM**, (5) *Curtea Supremă de Justiție soluționează:*

- a) *în primă instanță, prin hotărâri **irevocabile**, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor;*

În atare circumstanțe, normele controlului constituționalității care se cere a fi verificată de Înalta Curte, și anume a **art. 191 alin.(5) lit.a)**, **din Codul Administrativ**, în partea ce ține de sintagma "**irevocabile**", au relevanță directă la examinarea cauzei la instanța competentă, întru neadmiterea încălcării dreptului la un proces echitabil, accesului liber la justiție și dreptului la apărare, principiului egalității în fața legii și a justiției, prevăzut atât de Codul de procedură civilă cât și de Codul Administrativ.

C. Obiectul sesizării

Obiectul sesizării îl constituie controlul constituționalității asupra prevederii **art. 191 alin.(5) lit.a) din Codul Administrativ**, și anume: *Curtea Supremă de Justiție soluționează:*

a) în primă instanță, prin hotărâri **irevocabile**, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor;

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) *Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.*

(2) *Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.*

Articolul 26

Dreptul la apărare

(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.*

Articolul 115

Instanțele judecătorești

(1) *Justiția se desfășoară prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.*

Articolul 119

Folosirea căilor de atac

Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

În opinia noastră, art.191 alin.(5) lit.a) din CA al RM, în partea ce ține de faptul că Curtea Supremă de Justiție, **ca instanță de fond adoptă hotărâri irevocabile**, contravine fără echivoc normelor constituționale în partea ce ține de accesul liber la justiție, dreptului la apărare cât și creării unui remediu și mecanism legal de a supune unui control suplimentar un act judecătoresc prin prisma folosirii cel puțin a unei căi de atac, prin aceasta încălcându-se garanțiile procesuale pe care legea le conferă subiecților procesuali, aceasta la rândul său având menirea să aducă grave prejudicii unor drepturi fundamentale ale cetățenilor.

Tot aici, cu titlu informativ, ținem să evidențiem Înaltei Curți, faptul că, o analogie (pozitivă) există și la **art. 437 alin.(1) pct.3) din Codul de Procedură Penală, în care legiuitorul totuși a prevăzut o cale de atac, în cazul sentințelor emise de Curtea Supremă de Justiție ca instanță de fond**, chiar dacă aceasta se referă la un subiect special precum președintele țării, totuși legiuitorul nu a omis un aspect important și anume că sentința este adoptată de către o instanță (Curtea Supremă de Justiție) care de fapt potrivit legii deja constituie veriga de vârf, necătând la aceasta oferind persoanei dreptul la un recurs, în care un alt complet își va expune viziunea juridică asupra cauzei examinate.

Cu regret însă, legiuitorul la capitolul contestării actelor emise de Consiliul Superior al Magistraturii și Consiliul Superior al Procurorilor, a omis să prevadă o cale de atac în conținutul Codului Administrativ, astfel încât a atribuit Curții Supreme de Justiție un rol de instanță de fond, iar o asemenea instanță de fond **fiind de fapt tot ea și o instanță finală**, având în vedere faptul că această instanță emite o hotărâre irevocabilă, prin aceasta încălcându-se grav drepturile constituționale ale persoanei care eventual nu va fi de acord cu hotărârea adoptată în litigiul al cărei parte este.

Privitor la drepturile constituționale de care suntem lezați, am invocat patru dintre ele, și anume: **accesul liber la justiție** (art.20), **dreptul la apărare** (art.26), **instanțele judecătorești** (art.115), și **folosirea căilor de atac** (art.119), în baza argumentelor de fapt și de drept ce succed:

În raport cu **art.20 din Constituția RM**, ținem să comunicăm că accesul liber la justiție nu trebuie să se rezume la simpla sesizare a instanței judecătorești, ci trebuie să aibă un caracter continuu în care justițiabilul pe lângă deferirea problematicii sale justiției, să aibă posibilitatea să se expună, să pledeze și să-și expună dezacordul într-o eventuală cale de atac ordinară, exercitând astfel dreptul la un recurs efectiv. Doar atunci putem vorbi de caracterul integral și absolut al accesului liber la justiție, în care persoana își va putea apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Iar potrivit **art.115 alin.(1) din Constituția RM**, Justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii. Totuși, Curții Supreme de Justiție îi revine gradul trei de jurisdicție, iar constituirea ierarhică a instanțelor judecătorești asigură controlul judiciar asupra hotărârilor judecătorești prin posibilitatea exercitării căilor de atac în condițiile legii, ceea ce, la rândul său, constituie o garanție a legalității și fundamentării hotărârilor judecătorești.

Odată ce legiuitorul și-a asumat responsabilitatea, prin prisma art.191 alin.(5) lit.a) al Codului Administrativ, să atribuie Curții Supreme de Justiție **rol de primă instanță** (care constituie veriga de bază sau prima treaptă), urma să prevadă și o cale de atac, la fel cum s-a adus exemplul art. 437 alin.(1) pct.3) din Codul de Procedură Penală, care oferă părții interesate să continue să supună controlului judecătoresc dezacordurile sale, respectându-se astfel dreptul la un recurs efectiv, or anume prin aceasta se garantează promovarea statului de drept.

Pe lângă exemplul redat din ramura procedurii penale, poate servi și ramura contravențională, și anume:

Potrivit art.451/3 alin.(1) din Codul Contravențional, *Deciziile privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator pot fi contestate **cu recurs** în termen de 15 zile din data aplicării sancțiunii, **în instanța de fond** conform competenței teritoriale.*

Iar potrivit art. 451/4 alin.(1) și (2) din Codul Contravențional, *Recursul declarat se examinează de către **un judecător** conform capitolului VIII din titlul II cartea a doua, care se aplică în mod corespunzător, cu excepțiile prevăzute la prezentul capitol.*

(2) *Instanța de recurs poate adopta una din următoarele **decizii**....*

Așadar, putem stabili cu certitudine, că și în ramura contravențională, legiuitorul nu a omis să concretizeze, că instanța de fond, deși constituie prima treaptă (veriga de bază), totuși i s-a atribuit un rol de instanță de recurs, iar o instanță de recurs poate emite doar Decizii, care sunt irevocabile.

În atare circumstanțe, revenind la prevederile art.191 alin.(5) lit.a) din Codul Administrativ, în care Curtea Supremă de Justiție în primă instanță emite hotărâri irevocabile, urmează a fi apreciată critic această carență a legiuitorului, **or, prin definiție, o instanță de fond nu poate emite un act de dispoziție irevocabil, mai ales sub formă de hotărâre**. Or, un act de dispoziție poate avea caracter irevocabil doar dacă este examinat de către o instanță de recurs, și doar cu emiterea unei decizii. Așadar, pe lângă faptul că se încalcă dreptul persoanei în partea ce ține de susceptibilitatea atacării unui act judecătoresc, pe lângă acest fapt, sintagma de hotărâre **"irevocabilă"** nu se conciliază cu principiile de drept al unui proces echitabil, fiind totodată încălcat și principiul securității juridice, or, o hotărâre poate deveni irevocabilă doar prin neatacare.

Potrivit art.119 din Constituția RM, este prevăzută folosirea căilor de atac. Dreptul constituțional, la exercitarea căilor de atac, se află într-o legătură inevitabilă cu organizarea ierarhică a instanțelor judecătorești și asigură realizarea principiului dublului grad de jurisdicție. Instituirea căilor de atac decurge din necesitatea de a verifica activitatea desfășurată de instanțele judecătorești, deoarece, în cazul când aceasta nu corespunde legii și situației de fapt, aduce grave prejudicii unor drepturi fundamentale ale cetățenilor, cu implicații negative și asupra societății.

Căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de o instanță oferă părții în proces posibilitatea de a obține, înainte ca soluția dată litigiului să fi devenit definitivă sau irevocabilă, remedierea eventualelor erori de fapt sau de drept admise de instanța inferioară. În cadrul

judecării în căile de atac, se presupune că erorile vor fi înlăturate. Sub acest aspect, căile de atac sunt considerate ca remedii procesuale.

Astfel, căile de atac au scopul de a preîntâmpina și lichida erorile în sfera de realizare a justiției. Ele sunt mijloacele procesuale în care s-au pronunțat una sau chiar mai multe hotărâri judecătorești în vederea desființării totale sau parțiale a acestora atunci când sunt greșite în fapt sau în drept. Căile de atac ajută la preîntâmpinarea greșelilor, deoarece instanța care știe că activitatea jurisdicțională poate fi supusă controlului va fi mai atentă. Căile de atac ajută și la înlăturarea erorilor, la repararea nedreptăților care s-au comis. Controlul judecătoresc, pe care îl declanșează orice cale de atac, are un rol preventiv și reparator.

Pe această cale, ținem să reiterăm omisiunea legiuitorului de a oferi posibilitatea unui control judecătoresc suplimentar, prin existența unei căi de atac. Prin faptul că, Curții Supreme de Justiție i se oferă dublu statut, pe de o parte este în rol de primă instanță, iar pe de altă parte este și o instanță finală având în vedere actul judecătoresc irevocabil. În consecință, persoana interesată va fi inevitabil în situația de a-și manifesta dezacordul deja la nivel internațional, fapt care va duce la cheltuieli cu mult mai mari decât dacă ar fi avut posibilitatea la nivel național să indice asupra omisiunilor și încălcărilor admise în raport cu sine.

Potrivit **art.26 alin.(1) și (2) din Constituția RM**, Dreptul la apărare este garantat. (2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

Așadar, indiferent de faptul că persoana fie se apără desinestătător, fie fiind asistată juridic de către un avocat, dreptul la apărare este garantat și se poate folosi prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege. Exercițând dreptul la apărare, persoana poate fi interesată nu doar de finalitatea fondului cauzei, **ci și de anumite acțiuni care nu țin de fondul cauzei**, dar sunt necesare pentru o evoluție mai productivă și mai justă a cauzei ce se examinează.

Sub acest aspect, art.191 alin.(5) lit.a) din Codul Administrativ, în versiunea actuală redată de legiuitor, prin faptul că Curtea Supremă de Justiție are rol de instanță de fond, și totodată adoptă acte de dispoziție irevocabile – **apar și mai multe neclarități și lacunii**, de la care se creează un blocaj juridic, având de suferit nimeni altcineva decât cel care a și intentat acțiunea în contencios administrativ având o speranță legitimă în acest sens de a se apăra pe cale judiciară. **Ca de exemplu**: în cazul în care se depune vreo cerere de suspendare a actului administrativ individual defavorabil, sau vreo cerere de emitere a unei ordonanțe provizorii, sau chiar și cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate (care ar putea fi respinsă) – Curtea Supremă de Justiție, care pe de o parte este în rol de instanță de fond, prin emiterea actului judecătoresc **va priva și în acest caz reclamantul de posibilitatea de a supune unei căi de atac actul judecătoresc emis în defavoarea sa**, fiind prin aceasta iarăși privat de a folosi pârghii și instrumente legale de a contesta un act judecătoresc, iar per ansamblu fiind încălcat dreptul la apărare.

Tot aici, ținem să remarcăm că **art.12/1 alin.(4) din Codul de procedură civilă**, va fi imposibil de aplicat (în eventuala respingere a cererii de ridicare a excepției de

neconstituționalitate de către instanță), odată ce norma legală prevede că Încheierea instanței de respingere – poate fi atacată odată cu fondul cauzei, deci un drept care va fi vătămat în ipoteza în care și mai departe art.191 alin.(5) lit.a) din Codul Administrativ va prevedea că Curtea Supremă de Justiție ca instanță de fond – emite hotărâri irevocabile.

În definitiv, ținem să evidențiem, că sintagma “irevocabile”, prevăzută în art.191 alin.(5) lit.a) Cod Administrativ, **urmează a fi declarată neconstituțională**, iar cadrul legal urmează a fi completat eventual de legiuitor prin oferirea posibilității de a contesta o hotărâre emisă de instanța de fond, indiferent că acest rol îl va exercita, prima instanță, Curtea de Apel, sau Curtea Supremă de Justiție, or, reiterăm, că o hotărâre poate fi irevocabilă doar prin neatacare, în cazul în care persoana nu și-a exercitat calea de atac corespunzătoare.

Reieșind din cele expuse, călăuzindu-mă de prevederile art.135 din Constituție, cât și a art. 38, 39, 71 din Codul jurisdicție constituționale,

SOLICIT

1. Exercițarea controlului constituționalității și declararea drept neconstituțională a sintagmei “irevocabile” prevăzută la art. 191 alin.(5) lit.a) din Codul Administrativ.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte și verdice.

Avocatul

Evghenii BECU

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la admiterea cererii depusă de către avocatul Evghenii Becu, în interesele Liudmilei Bratan, privind sesizarea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a art.191, alin. (5), lit. a) din Codul administrativ,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Liudmila Bratan împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

Dosarul nr. 3d-18/24
PIGD 2-22179554-01-3d-12032024

Întrunirea condițiilor stabilite la art. 12¹ din Codul de procedură civilă pentru admiterea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

04 aprilie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând cererea depusă de către avocatul Evghenii Becu, în interesele Liudmilei Bratan, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.191, alin. (5), lit. a) din Codul administrativ,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 07 decembrie 2022, Liudmila Bratan a depus acțiune împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, prin care a solicitat anularea hotărârii nr. 1-195/2022 din 22 septembrie 2022 cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentate în privința procurorului în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Ceadâr-Lunga, Liudmila Bratan.

2. În cadrul ședinței de judecată din data de 13 martie 2025, ora 09:00 avocatul Evghenii Becu, în interesele Liudmilei Bratan, a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.191, alin. (5), lit. a) din Codul administrativ, care urmează a fi aplicată la soluționarea prezentului litigiu.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

3. Art. 195 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

4. Art. 12¹ din Codul de procedură civilă stipulează că:

„În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile

contestate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Dacă nu sânt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.”

5. Art. 135, alin. (1), lit. a) din Constituția Republicii Moldova reglementează că:

„Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

6. Distinct, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține, că la 09 februarie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 2 „Pentru interpretarea articolului 135, alin. (1), lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) (sesizarea nr.55b/2015)”, prin care s-a decis că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională. Totodată, s-a dispus că excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

7. Conform § 79-80 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. Curtea a mai menționat că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil.

8. Potrivit § 82-83 din aceeași Hotărâre, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135, alin. (1), lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu.

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

9. Verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful § 82.

10. Așadar, pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea Curții Constituționale, sunt necesare întrunirea cumulativă a tuturor condițiilor strict obligatorii prevăzute la art. 12¹, alin. (2) din Codul de procedură civilă.

11. Verificând respectarea condițiilor prevăzute la §82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, obligator-necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul de judecată ajunge la concluzia că prevederile legale invocate și anume art.191, alin. (5), lit. a) din Codul administrativ intră în categoria actelor prevăzute de art. 135, alin. (1), lit. a) din Constituție, sunt aplicabile cazului, iar o hotărâre sau decizie anterioară a Curții Constituționale, având ca obiect prevederile menționate nu există.

12. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art.195, art. 230 din Codul administrativ, art. 12¹, art. 269-270 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate deus de avocatul Evghenii Becu, în interesele Liudmilei Bratan.

Ridică excepția de neconstituționalitate pentru controlul constituționalității a art.191, alin. (5), lit. a) din Codul administrativ.

Transmite Curții Constituționale încheierea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate împreună cu sesizarea.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

/semnătura/

Stela Procopciuc

Judecători

/semnătura/

Ion Malanciuc

/semnătura

Diana Stănilă

Judecător

Diana Stănilă